

mgr Feliks Róg-Mazurek
Kierownik Biblioteki w latach 1953-1957

Feliks Róg-Mazurek, właściwie Feliks Mazurek, pseudonim Róg urodził się dnia 17 sierpnia 1914 roku w Wattenscheid, dzielnicy Bochum, zmarł 10 sierpnia 1971 w Poznaniu. Syn Franciszka, w 1936 ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy w stopniu podporucznika. Od października 1936 roku do grudnia 1937 roku był nauczycielem Szkoły Powszechnej w Wołkowysku, a także instruktorem wychowania fizycznego i PW w Okręgowym Urzędzie WF i PW w Grodnie. Dowodził kompanią cyklistów 69 Pułku Piechoty w czasie kampanii wrześniowej. Po klęsce znalazł się w Komendzie Obrońców Polski, przekształconej w 1943 roku w Polską Armię Ludową podległą RPPS. W sierpniu 1944 roku, po wybuchu Powstania Warszawskiego, objął w stopniu podpułkownika stanowisko Szefa Sztabu Komendy Naczelnej PAL. W październiku 1944 roku został komendantem Okręgu PAL Radom i Dowódcą Oddziału Partyzanckiego tej organizacji. Po wyzwoleniu przyjęty do Ludowego Wojska Polskiego jako oficer dyspozycyjny Naczelnego Dowódcy WP. Z wynikiem celującym ukończył Wyższą Szkołę Oficerską WP w Rembertowie. Pracował jako Inspektor WF i PW w Państwowym Urzędzie WF i PW przy MON. Od lutego 1946 roku do stycznia 1947 roku był zastępcą dowódcy 14 Kołobrzeskiego Pułku Piechoty ds. liniowych. Zdemobilizowany na własną prośbę z powodu choroby. Biblioteką Raczyńskich kierował w latach 1949-1953. Rozpoczął akcję tworzenia sieci filii w mieście, które umożliwiały szeroki dostęp do książek mieszkańcom. Tym samym po raz pierwszy w historii księgozbiór Biblioteki stał się masowo dostępny do wypożyczania na zewnątrz, a nie przede wszystkim w czytelnich. Podczas jego kadencji rozpoczęto odbudowę gmachu głównego, spalonego podczas działań wojennych w 1945 roku (autorką projektu budowlanego była Janina Czarnecka, a nadzór autorski i wyposażenie wewnątrz przydzielono jej mężowi - Władysławowi Czarneckiemu, przy współpracy Zygmunta Skupniewicza). Układ wnętrza częściowo zmieniono, perspektywnie myśląc o dobudowie nowego skrzydła od północy (stało się to dopiero w 2013). W latach 1953-1957 kierował Biblioteką Główną Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Zwiększył obsadę kadrową Biblioteki oraz powierzchnię pomieszczeń bibliotecznych. Wprowadził stopniową specjalizację wykonywanych prac bibliotecznych. Pomimo trudności lokalowych urządził kilka wystaw problemowych wydawnictw zwartych. Był autorem mocno propagandowego dzieła o Cytadelowcach - Poznaniacy w walkach o Cytadelę (1948), w którym ukrywał fakty dotyczące przymuszania mieszkańców do szturm na Fort Winiary

przez żołnierzy Armii Czerwonej. Został pochowany na cmentarzu Górczyńskim w Poznaniu.
(Przedruk)

Bibliografia

1. Bojarski P. (2013), Sowiecko-poznańskie braterstwo broni, Gazeta Wyborcza, 22.02.2013, online: <https://wyborcza.pl/alehistoria/7,121681,13447399,sowiecko-poznanskie-braterstwo-broni.html> , dostęp: 8.05.2023.
2. Wiśniewski J. (2014), Dyrektorzy Biblioteki Raczyńskich. Winieta - pismo Biblioteki Raczyńskich, 2(66), s.6.
3. Marcinkowski H. i in. (2013), Projekt - Miasto. Wspomnienia poznańskich architektów 1945-2005 Poznań: Wydawnictwo Miejskie Poznania, s. 69.